

stille et Endringsforslag om Statskassens Tilskud til Seminariefonden, er dette skeet af den Grund, at man har forudsæet, at ved at nægte Seminarierne dette Tilskud, vilde man bringe det dertil, at Seminarierne om ikke lang Tid vilde opspise deres Capitalformue, og at de da maatte nedlægges, idet at det Tilskud, Statskassen, naar denne Tid maatte indtræffe, da vilde have at hde til dem, for at de fremtidigt kunde vedblive at virke, vilde blive saa betydeligt, at det ikke kunde ventes bevilget. Men herved vilde Garantien for, at der til Almuekolernerne kunde erholdes dygtige og nidjære Lærere, betydeligt svækkes. Jeg forudsæer rigtignok den Indvending: Vi have jo særffilte Skolelærerexaminer og private Seminarier, disse afgive Garanti nok; men ere de Herrer, der paastaae Saadant, da blinde for, at medens der fra Statsseminarierne dimitteres 97½ pCt. med Charaktererne „Udmærket duelig“, „Meget duelig“ og „duelig“, dimitteres der fra de private Anstalter og ved den almindelige Skolelærerexamen kun 33 pCt. med Charaktererne „Meget duelig“ og „duelig“, Alt af det Antal, der i begge Tilfælde indstiller sig til Examen? Og er man blind for, at, naar der fra Statsseminarierne kun dimitteres 1½ pCt. med Charakteren „Ei uduelig“, dimitteres der fra de private Anstalter og ved den almindelige Skolelærerexamen 18 pCt. med samme Charakter? Vil nu Nogen mene, at Charakteren, jeg kunde næsten siige Stampellet, „Ei uduelig“ afgiver Garanti for en dygtig Lærerstand? Er der Nogen, der mener, at Charakteren „Ei uduelig“ afgiver Garanti for, at den Lærer, der er plettet med et saadant Stempel, kan virke med Dygtighed i Almuekolevæsenets Tjeneste? Jeg troer snarere, at dette Stempel er et Beviis paa det siik Modsatte. Vel kan det ikke nægtes, at en meget duelig Seminarist kan være eller blive en daarlig Lærer; men lader os undersøge Landets Skolelærerstand, og det vil da findes, at i de Skoler, der virke med meest Held, virke ikke Lærere med daarlige Dimissionsattester. Lader os endvidere gaae lidt tilbage i Tiden, og see, hvad Seminarierne have virket for den almindelige Almueoplysning i de sidste 30—40 Aar; lader os saa see, om de ikke have en

Fortid for sig, der nok kunde berettige til, at vi endnu holdt lidt paa disse Anstalter, især saa længe det ikke foreligger klart og tydeligt, at de fra de private Seminarier og ved den almindelige Skolelærerexamen dimitterede Seminarister, kunne virke med ligesaa godt Held som de, der ere udgaaede fra Statsseminarierne. Naar dette foreligger, da først, men ogsaa kun da er Tiden til at nedlægge Statsseminarierne. Havde de været Modstandere af Statsseminarierne indbragt et Lovforslag, sigtende til at nedlægge een eller to af disse Anstalter, saa skulde jeg være gaaet med og have stemt derfor, hvorved da denne Sum af 7,625 Rd. vilde have været indbundet; men nu at nedlægge alle Statsseminarierne paa een Gang, kan jeg ikke stemme for. Med disse Ord skal jeg tillade mig at støtte Endringsforslaget, og anbefale det til Thingets Velwillie. Naar et Fleertal af Udvalget har foreslaaet, at tage Tilskuddet fra Statskassen til Seminarierne af Sorø Academies Midler, da kan jeg meget godt være med dertil; thi for mig er det Hovedsagen, at Statsseminarierne kunne vedblive at bestaae, og at de faae den forlangte Sum. Jeg vil saaledes ved Afstemningen stemme først for Endringsforslaget under Nr. 13, og hvis dette ikke bliver vedtaget, vil jeg stemme for Udvalgets Fleertals Forslag.

J. Christensen: Det er med Hensyn til det under Nr. 13 stillede Endringsforslag, jeg vil tillade mig at udtale min Mening. Det har været tvivlsomt for mig, hvorvidt det var rigtigt eller ikke at undbrage de kongelige Seminarier Statens Tilskud, da jeg iøvrigt i Principet var enig i, at saadanne Institutioner, naar de fordrer et aarligt større eller mindre Tilskud af Staten, bør indbrages. Men fordi Principet i mange Tilfælde kan være rigtigt, saa kan der dog ogsaa være Undtagelser deraf, og dette troer jeg netop er Tilfældet med Hensyn til Seminarierne, navnlig naar man seer hen til den Folkeoplysning, som derved udbredes. Jeg kjender et af de kongelige Seminarier, nemlig Sallinge Seminarium ved Veile, og jeg vilde meget nødig have, at dette skulde nedlægges. Jeg vil ikke tale om den Gavn, som mange af Byens